

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA PTUJ

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: »DOM OF«, PTUJ, Prešernova ulica, soba 19. TEK. RAČUN: NARODNA BANKA PTUJ 643-90603-3 TELEFON: 143 in 168 — POŠTNI PREDAL: PTUJ

Leto II. — Štev. 28

Izhaja tedensko

Ptuj, 14. oktobra 1949

Mesečna naročnina din 14.—

Cena din 3.—

OKRAJNA PARTIJSKA KONFERENCA V PTUJU

„Ponosni smo, da imamo Partijo, ki se ne boji nobenih težav“

V dvorani v Titovem domu v Ptujju se je vršila v torek, 11. oktobra 1949, okrajna partijska konferenca.

Oder dvorane je bil svečano pripravljen. Nad trobojnicami je bila vidna parola: »Ponosni smo, da imamo Partijo, ki se ne boji nobenih težav.« V sredi odra je bil postavljen lik tovariša Tita, obdan z zelenjem. Mize v ospredju dvorane so bile v rdečem Partijski delegati so ob napovedanem času v svečanem razpoloženju zavzemali mesta v dvorani ter v medsebojnih pomenkih čakali na začetek konference. Ob prihodu člana politbiroja CK KPS tov. dr. Potrča, člana CK KPS tov. Stoparja, člana biroja oblastnega komiteta tov. Simoniča in sekretarja OK KPS tov. Leskovca se je po dvorani razleglo ploskanje.

Delegat tov. Premk Alojz je začel konferenco ter pozdravil navzoče goste in delegate ter želel konferenci uspeh. Po izvolitvi delovnega predsedstva je prvi govoril član politbiroja CK KPS tov. dr. Jože Potrč, ki je izročil konferenci borbene pozdrave CK KPS. V govoru je med drugim poudaril nujnost okrepitev partijske organizacije ter predložil delegatom važnost sklepov plenarnega zasedanja CK KPS, ki dajejo partijskim organizacijam smer nadaljnjega partijskega dela. S posebnim poudarkom je priporočil gojiti v partijskih vrstah kritiko in samokritiko. Naloga partijskega je kritizirati, kar ni prava, vilno, vendar je treba vedno sproti iskati rešitev, da bodo stvari tako urejene kot morajo biti. Tudi konferenca bi morala potekati v tem duhu.

Ob zaključku kratkega nagovora je na vzklík: »Naj živi naš veliki učitelj maršal Tito!« dvorano napolnil viharan aplavz s skandiranjem Tito — Partija. Tito — Partija.

Vrsta delegacij je prinesla konferenci čestitke in darila v imenu delovnih kolektivov. Prva je pozdravila konferenco delegacija mladine iz ptujskega okraja. Sledile so ji delegacije okrajnega odbora AFŽ, tovarne aluminija Strnišče in »Gradisa«, železniške delavnice in nadzornišva proge. Na vse delegate je močno vplival nastop pionirske delegacije, ki je priporočila v dvorano, in nagovor pionirke Toplak Mince. Sledile so delegacije tovarne perila, oblastnega podjetja »Vino«, kmečko obdelovalne zadruge Trniče, zadruge Osojnik. Vse delegacije so konferenci obljubile, da bodo njihovi kolektivi še v naprej dosledni borci za izvedbo socializma v novi Jugoslaviji. Vsako delegacijo so delegati sprejeli in pozdravili z burnim aplavzom.

Politično gospodarski referat je imel sekretar OK KPS tov. Leskovec Franc. Dejal je med drugim:

Spor med VKP(b) in KPJ ni nastal še v letu 1948

Času, v katerem se vsi današnja partijska konferenca, dajejo obeležje dogodki, katerih glavno pozorišče je naša država. Zanimanje za razvoj teh dogodkov je po vsem svetu ogromno, saj so dejansko tudi izrednega mednarodnega pomena.

Spor med ZSSR oz. VKP(b), ali še točneje med sovjetsko obveščevalno službo na eni in KPJ na drugi strani ni nastal še v letu 1948 ob objavi resolucije Kominforma. Nesoglasje, za katerega je bila od začetka do konca kriva izključno boljševiška partija, so obstojala že davno prej in sicer so se začele pojavljati v trenutku, ko je vodstvo BP uvidelo, da se v ognju NOB poraja nova Jugoslavija in to Jugoslavija, ki se ne misli osvoboditi samo izpod okupatorja, ampak tudi vsakega izkoriščanja in odvisnosti od zunaj, pa najsi bo s katere koli strani. Kot je znano na podlagi zgodovinskih dejstev, je bila SZ proti temu že med drugo svetovno vojno, še bolj pa je to prišlo do izraza po končani vojni ko so se med novo Jugoslavijo in SZ pričeli ustvarjati ožji ekonomsko-politični odnosi kot temelj novega sodelovanja med socialistično SZ in demokratično Jugoslavijo, ki je pričevala: »gradnja socializma. Pričakovati je bilo, da bodo ti odnosi temeljili na popolni enakopravnosti, da bo SZ upoštevala težko povojno stanje nove Jugoslavije in jo v vsestransko podpirala pri naporih za graditev socializma, ker se s tem ne bi začela samo naša država, ampak tudi celotna demokratična fronta v svetu. Isto bi pričakovali od SZ tudi v odnosu do ostalih novih držav ljudske demokracije. Vsem tem državam bi SZ s svojimi številnimi izkušnjami lahko ogromno pomagala in s tem pomagala tudi sebi.

Vendar se ta popolnoma upravičena pričakovanja niso izpolnila. Vodstvo BP je krenilo na drugo pot, na pot podrejanja, odvisnosti in popolne poslušnosti novo nastalih ljudsko demokratičnih držav, seveda na škodo istih.

KPJ si je med narodno osvobodilno borbo priborila ne samo med jugoslovanskimi narodi, ampak po vsem svetu zaradi svoje junaške in dosledne borbe ogromen ugled. Borba naših narodov za nacionalno in socialno osvoboditev je postala kačipot vsem zatiranim in izkoriščanim narodom, v njej so oni videli, kako se je treba v danih razmerah boriti proti nacionalnim in socialnim izkoriščevalcem, predvsem pa so se od borbe naše Partije učile druge Partije kakšno stališče morajo zavzeti napram razrednemu sovraženiku, če hočejo računati na uspeh borbe. Ti ogromni uspehi in ugled naše Partije, tako med vojno kot tudi po

vojni, niso bili dovolj šovinističnim stremljenjem in naziranjem nekaterih voditeljev BP. Bali so se, da bi slava naše Partije, slava našega Tita zatemnila slavo BP in Stalina, bali so se, da bi se kdor koli v svetu lahko tudi od nas česa naučil. Jasno je, da je tako šovinistično mišljenje o večini vodilni vlogi BP in SZ popolnoma zgrešeno in nemarksistično mišljenje o večni vodilni vlogi BP kazuje, da so narodi in države, ki so imele v gotovem razdobju vodilno vlogo v svetu, pa najsi bo progresivno ali reakcionarno, sčasoma postali nepomembni in so vodstvo prevzeli drugi narodi. Predvsem se je to hitro zgodilo s tistimi narodi in ljudmi, ki so s svojo vodilno vlogo hoteli zavirati družbeni razvoj. Pri nas so ta zgodovinska dejstva znana slehernemu šolarju dočim Stalinu in njegovim družini to ni znano, ker jih je njihov šovinizem pripeljal do popolne slepote. Ne tajimo in zmanjšujemo vloge BP, ki jo je odigrala s tem, da je izvedla Oktobrsko revolucijo in prva v svetu zgradila socializem in da je bila dolgo časa močna opora vsemu naprednemu gibanju v svetu, nikakor pa ne moremo pristati na način podrejanja in izkoriščanja ostalih narodov predvsem malih, kakor si to zamišlja in izvaša BP. BP ni izpodkopavala ugleda naše Partije, ampak si ga je izpodkopala sama. Naša Partija se je za udel BP borila še potem, ko je naše vodstvo že videlo, da v BP ni vse tako v redu kot bi moralo biti. Vodstvo BP je torej izključno samo krivo za vse, kar se sedaj dogaja tako v odnosu napram naši državi, kot napram ostalim ljudsko demokratičnim državam in vsemu naprednemu gibanju v svetu.

Posledice šovinističnih odnosov BP do drugih Partij so ogromne

S tem, da ona poudarja izključno svojo vodilno vlogo, da diktira drugim Partijam, kako naj delajo, s tem, da im popolnoma onemogoča misliti z lastno glavo, dosega to, da se revolucionarnost progresivnih sil v svetu manjša in s tem hromi njih udarna sila. Posledica te teorije mešanstva BP in Rdeče armade, teorija čakanja, da bo Rdeča armada osvobodila vse zaslužene narode, iste pasivizira, ker jih skuša prepričati, da se sami z lastnimi silami ne morejo uspešno boriti in osvoboditi. Jasno je, da zna svetovna reakcija tako situacijo temeljito izbrabiti v svojo korist za še večje izkoriščanje in za razbijanje enotne fronte demokratičnih sil.

Jasno nam mora biti, da ima spor med KPJ in BP tudi za našo državo svoje posledice, tako negativne kakor tudi pozitivne. Vsekakor so nas najteže prizadele

odpovedi gospodarskih pogodb od strani kominformovskih držav. Ne toliko zaradi tega, ker bi nam te pogodbe ne vem kako koristile, saj vemo, kakšen material in pod kakšnimi pogoji smo ga dobivali, ampak zato, ker smo morali zaradi hitre odpovedi pogodb pričeti s sklepanjem pogodb na zapadu, kar je povzročilo trenutni zastoj, ker je bilo vsled tega treba tudi izvršiti pregrupacijo nekaterih postavk pelletnega plana. Na drugi strani pa je prav posledica tega, da se je pri naših ljudeh samoiniciativnost požrtvovalnost, delovna disciplina itd. razvila do maksimuma, o čemer nam pričajo vedno novi uspehi.

Enotnost naše Partije in okrog nje vsega našega ljudstva se je še bolj utrdila, Partija je še bolj ojeklenela in se očistila vseh nezdružljivih elementov in pridobila pri ljudstvu še več zaupanja. Ponosni moramo biti, da smo člani Partije, ki je edina v svetu bila zmožna prenesti take udarce, kot jih je naša in na nje dala tudi dostojen odgovor. Vedeti moramo, da borba naše Partije ni borba samo zaradi naše države ali gola obramba pred napadom, ampak, da je to borba proti izkrivljenju naukov Marksa, Engelsa in Lenina, borba za komunistično moralo, za poštenje, za pravice malih in zatiranih narodov, kar sedaj tepta tako vzohd kakor zahod. To je borba proti zmešanim pojmom o neki nezmotljivi avtoriteti, skratka načelna borba za pravilno izvajanje linije marksizmaleninizma. Zavedati se moramo, da ako bi naša Partija te borbe ne sprejela, da bi se njene ostrine ustrašila, bi s tem nastala nepopravljiva škoda za vse napredno gibanje v svetu in to za dolga razdobja. In zato, ker se zavedamo ogromne mednarodne in zgodovinske važnosti te borbe, moramo biti ponosni, da jo bojujemo tudi mi, čeprav moramo dostikrat prenašati težave, ki niso majhne. Ponosni moramo biti tudi na to, da imamo na vodstvu naše Partije take ljudi kot so Tito, Karđelj, Ranković in drugi.

Naloge komunistov v sedanji situaciji niso lahke

Tovariši in tovarišice! Na področju našega okraja politično situacijo prav v zvezi z zunanje-političnim položajem in z zaostritvijo razredne borbe na vasi sami dobro poznamo. Po terenu se šlijo parole o vojni nevarnosti, ki jih meče reakcija, nasledajo pa jim tudi naši oštenjeni ljudje. Imamo primere, ko pravijo kmetje, da bi sicer šli v zadruge, če jim rečemo, da morajo iti, ker v slučaju spremembe oblasti bo zemlja tistim, ki gredo v zadruge pod pritiskom, vrnjena, v nasprotnem slučaju jo izgube. Pri oddaji žita so tudi veliki kmetje, ki so

imeli precej visoke odmere, oddali vse žito, seveda ne iz zavednosti, ampak zaradi pričakovanja nekih sprememb, češ, čeprav bomo nekaj časa lačni, ko pridejo drugi, bo že boljše. Vse to kaže, da Partija na vasi ni v zadostni meri osveščala pažnje političnemu delu. Pred vsem pa je popustila pri vprašanju Kominforma, kar na vse zadnje ni čudno, nikakor pa ne hvalevredno, saj smo pri obisku osnovnih partijskih organizacij in v razgovorih s posameznimi člani Partije naleteli na primere, da si niti ti v tem vprašanju niso na jasnem in na njem molče. Gotovo je, da taki člani Partije ne bodo kos reakcionarni propaganda, da bi znali ostale ljudi prepričati o pravilnosti naše politike, o nezlomljivi moči naše oblasti in da bi znali z dejstvi pobijati vse sovražne parole in ustvariti pri ljudeh zaupanje. Zavedati se moramo, da se razredna borba na vasi iz dneva v dan zaostčuje, kar mora nujno roditi odpor pri tistih, ki so tu prizadeti, v tem primeru razni vaški špekulanti in izkoriščevalci. Ni dovolj, da mi te ljudi samo dnevno bijemo in to neusmiljeno. Ob enem s tem je treba vsem poštenim ljudem povedati, zakaj to delamo, da delamo to v interesu skupnosti, torej vseh poštenih ljudi. Še vedno ne poznamo naši člani Partije pravih prijemov pri političnem delu. V kolikor se politično delo vrši, se vrši šablonsko, nekonkretno in neživljenjsko. Ljudje so praznih oguljenih fraz siti in ne verjamejo, če našega političnega dela ne podpremo s konkretnimi dejstvi, ki jih imamo danes na pretek, tako za objasnjevanje naše zunanje politične situacije, kakor našega notranjega gospodarskega in političnega dela. Iz govorov in člankov naših vodilnih ljudi imamo za vse to ogromno konkretnega materiala, ki ga moramo le znati uporabiti. Pri tem pa pridemo na osnovno slabost naših partijskih organizacij, o kateri se stalno govori, t. j. pomanjkanje študija. Stvar v tem pogledu se silno počasi popravlja, čeprav je prav študij osnova pravilnega in uspešnega političnega dela. Pri vprašanju političnega dela Partije na vasi sem se ustavil na prvem mestu zaradi tega, ker se mi zdi, da v tem pogledu največ grešimo in nam prav to škodi tudi pri izvajanju gospodarskih nalog. Sicer pa bo o sami ideološki izgradnji in načinu dela Partije še govora.

Od kod prihaja k nam vojno vzdušje

Ustavil bi se še enkrat pri vprašanju psihoze o vojni nevarnosti. Najprej si moramo biti na jasnem, od kod in zakaj je do tega prišlo. Nedvomno je glavni vzrok tej psihozi naš zunanje-politični položaj, ki je v zvezi s Kominformom. SZ je spredvidela, da z raznimi notami.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Ptuj vabi delovno ljudstvo na gospodarsko razstavo, ki bo od 16. - 23. oktobra

V dneh od 16. do 23. oktobra 1949 bo Ptuj z gospodarsko razstavo v Mladiki, združeno s poljubno vin, mravišče delovnih ljudi, ki si bodo ogledali gospodarsko kulturne ustvaritve na področju ptujskega okraja po osvoboditvi.

Tovarne in podjetja, organizacije in ustanove ter obrtniki vseh treh gospodarskih sektorjev bodo razstavili proizvode, ki jih dan za dnem v tekmovalnem poletu ustvarjajo delovni kolektivi v zavesti, da izvršujejo naloge potreb in nujnosti našega delovnega ljudstva ne oziroma se pri tem na inozemske in domače kritike, klevetnike in reakcionarje, ki bi radi prepričali naše delovno ljudstvo, da to ni socializem, kar daje moč in delovni polet narodom Jugoslavije in njihovega vodstvu.

Gospodarska razstava v Ptujju bo velikega pomena glede na pospešeni razvoj industrije in obrti v okraju ter glede na preusmerjanje kmetijskega gospodarstva vzporedno z razvojem industrije. Delovni kolektivi bodo medsebojno spoznali velike sposobnosti svojih sovrstnikov, medtem ko bodo delovnim kmetom prikazani industrijski proizvodi dokaz, da proizvaja socialistična Jugoslavija predmete vsakodnevnih potreb delavcev in kmetov.

Kulturno-prosvetno dogajanje tekom razstavnega tedna bo potrditven nujnosti, da potrebujejo delovni ljudje po naporu in intenzivnem delu kulturno-prosvetno razvedrilo in da so v vrstah delovnih ljudi v ptujskem okraju talenti, ki jim je treba dati možnosti, da se bodo razvijali naprej in uvrstili med kvalificirane talente kulturno-prosvetnega življenja LRS.

Ptujske znamenitosti, med katere spadajo trije muzeji, bodo v razstavnem tednu marsikomu odkrili, zgodovinski razvoj gospodarstva in kulturnega življenja prebivalstva iz okolice Ptujja.

Poizkušnja vin pa spada med običaje vinorodnih predelov. Način pridelave grozdja je znan večini delovnega ljudstva, niso mu pa poznane vinske sorte in razni načini priprave namiznih vin.

Skratka bo tekom razstavnega tedna udeležencem razstave mogoče prikazati in praksi stvari, ki so jih prej poznali le iz opisovanja ali pripovedovanja ter jih prepričati da so delovni ljudje nove Jugoslavije sposobni razumeti svoje potrebe, izdelovati prej uvažane predmete ter voditi svoje obdelovalno gospodarstvo po načelih marksizma-leninizma v korist delovnega ljudstva, ki ga vodi KPJ s tov. Titom na čelu.

Razstavni teden se bo odvijal po sledečem redu:

OTVORITEV RAZSTAVE

dne 16. oktobra 1949 ob 9. uri

Sporod:

Nedelja, dne 16. oktobra 1949:

od 7. do 8. ure zbiranje množičnih organizacij in delegacij za povorko pred železniško postajo — nato povorka na razstavni prostor; ob 9. uri otvoritev in podeljevanje nagrad najboljšim delavcem; ob 12. do 13. ure koncert SKUDA v mestnem parku; ob 20. uri gledališka predstava v Mestnem gledališču — Miško Kranjec: »Pot do zločina«.

Ponedeljek, dne 17. oktobra 1949:

ob 18. uri gledališka predstava igralske skupine iz Gorišnice v Mestnem gledališču z igr. Br. Nušič-a »Pokojnik«.

Torek, dne 18. oktobra 1949:

ob 20. uri predavanje o »Ljudski prosveti« v Mestnem gledališču.

Sreda, dne 19. oktobra 1949:

ob 18. uri prireditev v Mestnem gledališču. Poje pevski zbor iz Majšperka

in uprizarja Linhartovo igro »Matiček se ženi«.

Četrtek, dne 20. oktobra 1949:

ob 18. uri koncert moškega zbora in orkestra SKUD-a »Jože Lacko« v Mestnem gledališču.

Petek, dne 21. oktobra 1949:

ob 18. uri prireditev v Mestnem gledališču.

Sobota, dne 22. oktobra 1949:

ob 18. uri prireditev v Mestnem gledališču.

Nedelja, dne 23. oktobra 1949:

ob 14. uri start tekmovalcev terenske motociklistične dirke; ob 16. uri sprejem tekmovalcev pred razstavnim prostorom; ob 18. uri zaključek razstave.

Dnevno kinopredstave ob 16., 18.30 in 20.30 uri

*

Preskrba:

Poleg bufeta na razstavnem prostoru je zagotovljena hrana v sledečih gostinjskih obratih: Restavracija »Moskva«, Zadržna gostilna »Zgornji Breg«, Zadržna gostilna pri »Rožiki« Mestna

gostilna »Brenčič«, Gostilna »Vinarske zadruge«.

Važni telefoni:

Razstavni prostor št. 170, muzej št. 30, gledališče št. 71, kino št. 40, restavracija »Moskva« št. 127, železniška postaja št. 31, avtobusna postaja št. 72, rešilna postaja št. 66, bolnica št. 55.

Prenočišča:

nakazuje stanovanski urad pri prireditvenem odboru v pisarni na razstavišču.

Vstopnina za razstavo in obisk muzejev:

din 20.— po osebi; din 15.— pri skupnem obisku sindikatov po osebi; din 10.— za dijake in vojsake.

Vsi znameniti ptujski muzeji so vse dni razstave odprti.

1. Arheološka zbirka je odprta od 9. do 12. ure.

2. Vinarska zbirka je odprta od 9. do 12. ure.

3. Kulturno zgodovinska zbirka na gradu je odprta od 14. do 18. ure.

Razstavni prostor: MLADIKA

Razstava je odprta dnevno od 8.—18. ure

VSEM ODBOROM MNOŽIČNIH ORGANIZACIJ!

Okr. odbor OF vabi vse naše organizacije (OF, AFŽ, LMS, ZB NOV, KZ, KOZ) in vsa društva (fizikturna, gasilska, lovska itd.), da se v Ptujju množično udeležijo povorke in otvoritve okr. gospodarske razstave, ki bo dne 16. oktobra ob 9. uri.

Vaški odbori OF, KZ in KOZ naj organizirajo vozove, traktorje itd. za prevoz v Ptuj.

Zbor za povorko bo o b 7.30 uri pred železniško postajo v Ptujju.